

DIE HEUVEL DAARGINDS

Dat U ging voor mij
en van geen wijken wilde weten...

Dat U voor mij
tot bloedens toe hebt gezweeten...

Dat U daar uren hebt gehangen...
Haat en klappen op hebt willen vangen....

Dat U de spijkers, voor rovers bedoeld,
in Uw schuld'loze handen hebt gevoeld...

Voor striemen vrijwillig Uw rug hebt ontbloot...
Grote God! Dat ik kan leven door Uw dood...!

Anke Pronk-Waterlander